

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 82.321 van 21 september 1999  
in de zaak A. 83.857/XII-2033.**

In zake : Hans SCHELLENS,  
die woonplaats kiest bij  
advocaten L. DEHOND, Chr. VAN CASTEREN en  
K. DENOO,  
kantoor houdende te AARSCHOT,  
Brouwerijstraat 1/1 & 5

tegen :

de stad AARSCHOT.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Hans SCHELLENS  
op 30 april 1999 heeft ingediend om de schorsing te  
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van  
25 februari 1999 van de gemeenteraad van AARSCHOT  
waarbij hij bij tuchtmaatregel wordt afgedankt als lid  
van de vrijwillige brandweerdienst van AARSCHOT;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-  
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de  
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur  
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 16 juli 1999  
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 september  
1999;

Gehoord het verslag van staatsraad  
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat  
J. DANCKAERTS die, loco advocaten L. DEHOND,  
Chr. VAN CASTEREN en K. DENOO verschijnt voor verzoeker,  
en van advocaat B. VAN TONGELEN, die verschijnt voor de  
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur  
B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,  
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak  
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is brandweerman bij de vrijwillige  
brandweerdienst van de stad Aarschot.

1.2. Op 6 januari 1999 stelt de officier-  
dienstchef van de brandweerdienst lastens verzoeker een  
tuchtverslag op dat hij aan de burgemeester richt. Dat  
tuchtverslag luidt als volgt :

"De feiten situeren zich op de dag van het feest  
van St. Barbara dd. 04/12/1998. Reeds na de toespraak  
van de burgemeester 's morgens riep brandweerman Hans  
Schellens : BEDANKT EN BUITEN !

Aanleiding zou zijn geweest het ontvangen van de  
brief dd. 20/11/1998, die hem werd toegestuurd.  
Hierin werd melding gemaakt van het feit dat brand-  
weerman Hans Schellens zich opnieuw dient in te  
schrijven voor de cursus stagiair-brandweerman (...)   
vermits hij tot op heden niet slaagde.

Tijdens het avondfeest kwam brandweerman Schellens  
zeer agressief naar mij, duidelijk in dronken  
toestand, en stelde voor om even naar buiten te gaan  
en drukte zich zeer lawaaiig en onbeleefd uit  
tegenover mij en mijn vrouw.

Hij vond dat ik de vrijwilligers niet correct  
behandel. Na wat heen en weer gepraat werd hij door

omstaanders verwijderd. Ik stelde voor dat hij moest opstappen als hij zich niet kon gedragen.

Even later kwam hij opnieuw tot bij mij en begon weeral over het feit dat hij het brevet van stagiair-brandweerman diende te behalen. Hij was niet akkoord om op die manier hiervan verwittigd te worden (per brief). Nochtans had ik hem reeds eerder mondeling in kennis gesteld van het bestaan van deze brief en de inhoud ervan. Weer begon hij agressief te reageren en alle verdere briefwisseling zou via een raadsman verlopen, zo vertelde hij. Vervolgens vertelde hij mij duidelijk niet te zullen deelnemen aan voornoemde cursus. Daarop stelde ik voor dat, indien de sfeer niet verandert, ik zou opstappen. Hij porde in mijn rug en verweet mij totaal niets met de vrijwilligers in te zitten. Ik verliet toen de zaal.

Betrokkene heeft zich trouwens niet ingeschreven in de cursus van stagiair-brandweerman.

Aldus samengevat wordt brandweerman Hans Schellens volgende feiten ten laste gelegd :

- verbaal dreigende taal waardoor de goede samenwerking in het gedrang komt;
- het niet deelnemen aan de cursus van stagiair-brandweerman;

Tevens werd vastgesteld dat Hans Schellens minder dan 40% van de oproepen heeft beantwoord voor wat betreft 1998.

Dit kan samengevat worden onder de term 'kennelijk wangedrag', zoals vermeld in het organiek reglement (art. 22).

Ik stel voor, mijnheer de burgemeester, dat u de betrokkene oproept voor verhoor en een gepaste tuchtstraf voorstelt aan de Gemeenteraad";

Bij het tuchtverslag is de brief van 20 november 1998 gevoegd waarbij verzoeker, onder verwijzing naar artikel 5 van het reglement voor de organisatie van de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot, wordt verplicht zich bij de brandweerschool in te schrijven voor de eerstvolgende cursus van stagiair-brandweerman met het oog op het behalen van het desbetreffend brevet. Luidens de brief biedt dat brevet "een minimum aan kennis waarover (de brandweerman) dient te beschikken om (zijn) taak veilig en naar behoren uit te voeren".

1.3. Op 8 januari 1999 stelt de burgemeester verzoeker ervan in kennis dat tegen hem een tuchtdossier werd samengesteld en dat het opleggen van een tuchtstraf

wordt overwogen. Verzoeker wordt opgeroepen om zich te verdedigen voor volgende tenlasteleggingen :

- "- verbaal dreigende taal waardoor de goede samenwerking in het gedrang komt op 04.12.1998 (feest van St. Barbara) na de toespraak van de burgemeester 's morgens en tijdens het avondfeest;
- het niet deelnemen aan de cursus van stagiair-brandweerman".

1.4. Op 29 januari 1999 wordt verzoeker door de burgemeester gehoord. Van dat verhoor wordt een proces-verbaal opgesteld dat door verzoeker wordt ondertekend.

1.5. Op 8 februari beslist de burgemeester aan de gemeenteraad voor te stellen verzoeker bij tuchtmaatregel af te danken.

Het voorstel van de burgemeester berust op de volgende aanhalingen en overwegingen :

"Gelet op het tuchtverslag d.d. 6 januari 1999, opgesteld door brandweercommandant LAMBRECHTS;  
(...)

Gelet op de hoorzitting van 29 januari 1999 waar betrokkene werd gehoord evenals zijn raadsman, meester Luc DEHOND;

Overwegende dat zeer zwaar wordt getild aan het feit dat betrokkene nog steeds geen brevet heeft van stagiair-brandweerman, en hij bovendien op manifeste manier weigert de daartoe voorziene theoretische en praktische opleiding te volgen;

Dat hem dit nochtans was opgelegd door de korps-overste, wiens verzoek door betrokkene naast zich wordt neergelegd;

Dat betrokkene door aldus te handelen zowel de intrinsieke kwaliteiten van het vrijwillig brandweerkorps aantast en schromelijk tekort komt aan zijn verplichtingen ten opzichte van de bevolking;

Dat, ondanks het feit dat betrokkene per prestatie vergoed wordt, en het uiteindelijk de bevolking is die deze vergoeding betaalt, hij niet de minste inspanning kan doen om er voor te zorgen dat hij de veiligheid van de bevolking bij eventuele tussenkomsten op de best mogelijke manier dient;

Dat betrokkene door zijn houding daarenboven ook de veiligheid van zichzelf, zijn collega's en het materieel in het gedrang brengt;

Dat betrokkene zich weigert te onderwerpen aan de bepalingen van het organiek reglement van de brandweer te Aarschot, niettegenstaande hij bij de indiensttreding een document ondertekende waarin hij stelde zich ten allen tijde aan dit reglement te onderwerpen;

Dat er dan ook disciplinaire tekortkomingen zijn in hoofde van betrokkene hetgeen eveneens zijn weerslag heeft op de veiligheid en de efficiëntie in geval van daadwerkelijke tussenkomst van de brandweer;

Dat betrokkene daarenboven zijn gebrek aan discipline koppelt aan agressief gedrag ten opzichte van medeleden van het korps en o.a. ten opzichte van de officier-dienstchef, zoals beschreven in het tuchtverslag van 06.01.1999;

Dat betrokkene zowel tijdens oefeningen als tijdens interventies zeer dikwijls afwezig blijft hetgeen eveneens uiting geeft aan zijn gebrek aan interesse, motivatie en inzet voor de functie van brandweerman;

Dat al deze elementen gekoppeld, weigering tot het behalen van het brevet, grote afwezigheid, gebrek aan respect ten opzichte van de medekorpsleden en oversten, aantonen dat betrokkene geen enkele vorm van tucht aanvaardt, die nochtans noodzakelijk is in een hulpverlenend korps dat regelmatig risicovolle interventies dient te doen;

Dat betrokken er blijkbaar enkel op uit is om financiële vergoedingen te incasseren terwijl daar geen enkele prestatie of inzet tegenover staat;

Dat het gebrek aan motivering destabiliserend werkt in een korps dat het net moet hebben van vrijwilligers die zich met hart en ziel inzetten en die de innerlijke overtuiging hebben een nuttige bijdrage te leveren aan het welzijn van de bevolking;

Dat uitdrukkelijk verwezen wordt naar artikel 22, 5° van het reglement inzake de organisatie van de vrijwilligersbrandweerdienst te Aarschot waarin wordt gesteld dat de afdanking door de gemeenteraad kan worden uitgesproken wegens kennelijk wangedrag en miskenning van de tucht;

Dat het geen twijfel lijdt dat betrokkene zich zowel aan het een als het andere heeft schuldig gemaakt;

Dat om al deze redenen als tuchtstraf de afdanking moet worden voorgesteld;

Gelet op de artikelen 22 en 33 t/m 39 van het Reglement voor de organisatie van de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot;".

1.6. Met een aangetekende brief van 9 februari 1999 betekent de burgemeester zijn voorstel aan verzoeker. Hij nodigt verzoeker tevens uit om zich op 25 februari 1999 voor de gemeenteraad tegen dat voorstel te verdedigen.

1.7. Op 25 februari 1999 wordt verzoeker door de gemeenteraad gehoord. Van dat verhoor wordt een proces-verbaal opgesteld dat door de verzoeker wordt ondertekend.

1.8. De gemeenteraad beslist dezelfde dag nog verzoeker bij tuchtmaatregel af te danken.

Deze beslissing, waarvan thans de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, berust op de volgende aanhalingen en overwegingen :

"Gelet op het bijgevoegde Besluit van de Burgemeester van 8 februari 1999 houdende gemotiveerd voorstel van de Burgemeester aan de Gemeenteraad om derhalve aan de heer Hans SCHELLENS, brandweerman bij de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot, volgende tuchtstraf op te leggen, m.n. de afdanking;

Gelet op het verhoor dat op 25 februari 1999 in besloten/openbare zitting plaats vond;

Overwegende dat zowel uit de stukken van het tuchtdossier als uit het verhoor blijkt dat de feiten zich hebben voorgedaan zoals omschreven in het tuchtverslag van 6 januari 1999, opgesteld door de officier-dienstchef;

Overwegende dat voor geen enkele van de ten laste gelegde tekortkomingen reeds een tuchtstraf werd uitgesproken;

Overwegende dat uit de ten laste gelegde feiten blijkt dat de betrokkene zijn taak niet op correcte wijze uitoefent, en de waardigheid van het ambt in het gedrang brengt;

Gelet op het feit dat het treffen van een tuchtmaatregel noodzakelijk wordt geacht;

Gelet op de artikelen 22 en 33 t/m 39 van het Reglement voor de organisatie van de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot;

Gelet op de stembrieven die aan de aanwezige leden van de Gemeenteraad werden bezorgd, waarbij hen de keuze wordt gelaten voor de toepassing van :

- geen tuchtstraf;
- terechtwijzing, berisping, schorsing voor de duur van maximum één maand, afdanking;

Gelet op de geheime stemming met volgend stem-resultaat :

- |                                                    |      |
|----------------------------------------------------|------|
| - aantal uitgedeelde stembiljetten                 | : 27 |
| - aantal blanco stemmen                            | :-   |
| - aantal ongeldige stemmen                         | :-   |
| - aantal stemmen voor toekenning van de tuchtstraf | :    |

16 stemmen voor afdanking

1 stem voor terechtwijzing  
10 stemmen tegen tuchtstraf;".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat voor het bestreden besluit niet de rechtens vereiste feitelijke grondslag aanwezig is en dat de beslissing genomen is met schending van de algemene regels van de bewijsvoering; dat hij betoogt dat het bestreden besluit steunt op een dubieus verslag dat lang na de feiten opgemaakt is, dat hij vervolgd is voor twee feiten maar dat het uiteindelijk besluit niet aanduidt voor welk feit hij uiteindelijk gestraft is en om welke redenen die feiten voor bewezen zijn gehouden, terwijl hij het bestaan van feiten steeds betwist heeft, o.m. in die zin dat hij geen inbreuk heeft begaan op het gemeentelijk reglement tot organisatie van de vrijwillige brandweerdienst;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker op de hoogte was van alle verwijten die in het verslag van de korpsoverste waren uiteengezet, dat hij zijn arrogant optreden tegen het diensthoofd initieel zelfs toegegeven heeft toen hij voor de burgemeester verscheen, dat verzoeker duidelijk weigert de cursus voor stagiair-brandweermannen te volgen teneinde het brevet te behalen en dat verzoeker bij de ontwikkeling van zijn middel duidelijk voorbijgaat aan de door de burgemeester neergeschreven

motivering volgens dewelke "aan verzoeker voornamelijk verweten (wordt) dat hij nog steeds geen brevet heeft van stagiair-brandweerman niettegenstaande hem door de korpsoverste was opgelegd om de daartoe bestemde cursus te volgen en dat verzoeker de instructies van de korpsoverste terzake gewoon naast zich neerlegt waardoor hij de intrinsieke kwaliteiten van het vrijwillig brandweerkorps aantast";

3.3. Overwegende dat het gemotiveerde voorstel van de burgemeester, dat door de gemeenteraad in de motivering van het bestreden besluit betrokken is, voor het opleggen van een tuchtstraf aan verzoeker duidelijk verwijst naar de weigering van verzoeker om gevolg te geven aan het verzoek van de dienstchef om het brevet van stagiair-brandweerman te behalen; dat ook nog in de nota van de verwerende partij de nadruk op die zogenaamde tekortkoming wordt gevestigd; dat die tekortkoming dan ook van doorslaggevend belang geweest lijkt te zijn om tegen verzoeker een tuchtactie te voeren;

Overwegende dat verzoeker in januari 1992 met een definitief geworden besluit door de verwerende partij in dienst is genomen als effectief brandweerman; dat in dat besluit van 25 februari 1992 formeel vermeld wordt dat verzoeker "met positief resultaat" de toentertijd verplichte stage van brandweerman heeft doorlopen; dat die indienstneming niet betekent dat verzoeker nu geacht wordt het brevet van stagiair-brandweerman - brevet dat pas door het koninklijk besluit van 19 maart 1997 voor een indiensttreding voorgeschreven is- daadwerkelijk te bezitten, maar dat die vraag niet relevant is omdat verzoeker effectief in dienst van de verwerende partij is; dat verzoeker dan ook op dit ogenblik niet meer kan verplicht worden zich in te schakelen in nieuwe voorwaarden die voor nieuwe indiensttredingen moeten worden voldaan terwijl de verwerende partij in gebreke blijft aan te tonen welk reglement haar zou toelaten

haar definitief in dienst zijnde brandweerlieden toch nog te dwingen de opleiding te volgen en het brevet te behalen;

Overwegende aldus dat, door verzoeker te verplichten het brevet van brandweerman te behalen, de verwerende partij hem een verplichting oplegt die krachtens het koninklijk besluit van 19 maart 1997 betreffende de opleiding, de brevetten en de loopbaan van de leden van de brandweer, dat door de gemeenteraad van Aarschot op 22 januari 1998 in de gemeentelijke reglementering omgezet is, alleen maar aan stagiairs kan worden opgelegd en niet aan effectief in dienst zijnde brandweermannen zoals verzoeker; dat het opleggen van een tuchtstraf voor het niet nakomen van die beweerde verplichting dan ook geen feitelijke grondslag heeft; dat het middel in die mate ernstig is;

4.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker er onder meer op wijst dat hij na 8 jaar trouwe dienst en inzet nu plots abrupt op een oneervolle en vernederende manier wordt afgedankt wat neerkomt op het opkleven van een etiket van onbekwaamheid en van wangedrag, waardoor hij ten overstaan van de publieke opinie en zijn naaste omgeving een ernstig moreel nadeel lijdt zeker nu hij bij de brandweer nog een ganse carrière voor de boeg had, hij daar een goede reputatie genoot en zijn werk ook ter harte nam;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat het nadeel door een vernietigingsarrest hersteld zal worden, dat verzoeker toch zijn normale beroepsbezigheden verder kan uitoefenen en dat het nadeel in de eerste plaats te wijten is aan de eigen ingesteldheid van verzoeker;

4.3. Overwegende dat de Raad van State de bovenvermelde uiteenzetting van verzoeker bijvalt; dat hij immers de zwaarste tuchtmaatregel opgelegd krijgt wegens een beweerde misdraging, hetgeen hem bij zijn omgeving en de publieke opinie in een zeer negatief daglicht stelt; dat de ernstige morele afkeuring, die uit het bestreden besluit blijkt, niet volledig hersteld kan worden door alleen een vernietigingarrest, dat pas zal tussenkomen op een ogenblik dat de publieke opinie nog weinig of geen interesse zal hebben voor verzoekers geval,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 februari 1999 van de gemeenteraad van Aarschot waarbij Hans SCHELLENS bij tuchtmaatregel wordt afgedankt als lid van de vrijwillige brandweerdienst van Aarschot.

##### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op eenentwintig september  
1900 negenenegentig, door :

|                            |                       |
|----------------------------|-----------------------|
| de HH. A. VANDENDRIESSCHE, | wnd. kamervoorzitter, |
|                            | staatsraad,           |
| W. GEURTS,                 | toegevoegd griffier.  |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**W. GEURTS.**

**A. VANDENDRIESSCHE.**